

i den syftning, som blifvit inom Högsta Domstolen ifrågasatt, syntes honom lämpligast kunna åstadkommas genom allenast en omflyttning af de begagnade ordalagen; hvarefter och sedan förslag till en dylik redaktionsförändring upplästs, Herr Statsministern hemställde, att Kongl. Maj:t behagade föreslå Riksdagen att antaga följande förändrade lydelse af 6 punkten i 19 § af förordningen om Nya Strafflagens införande och hvad i afseende derå iakttagas skall:

“Misstänkes någon att hafva begått brott, som ringare är, än i 5 punkten sägs, men hvarå dock straffarbete efter lag följa kan; den må i häkte tagas. Hafver han embete eller tjänst eller fast egendom eller eljest stadig hemvist eller yrke, och kan det ej skäligen befaras, att han afviker, eller att han genom undanrödjande af bevis eller egendom sakens tillbörliga utredning hindrar; då skall han på fri fot lemnas.

Varder den, som ej hafver stadig hemvist, misstänkt för brott, som ringare är än förut sägs, men hvarå dock fängelse efter lag följa kan, och förekommer emot honom skäligen anledning att han afviker; han må ock i häkte tagas“.

På tillstyrkan af Statsrådets öfrige ledamöter täcktes Hans Maj:t Konungen bifalla hvad Herr Statsministern sålunda hemställt samt förordna att, i enlighet med ofvan intagna förslag, nådig proposition af den lydelse, bilagan till detta protokoll utvisar, skulle till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo
Th. Wilh. Malm.

N:o 8.

Ank. till Riksd. Kansli den 25 Jan. 1878, kl. 3 e. m.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående beviljande af låneunderstöd för fullbordande af Bergslagens jernvägsaktiebolags jernvägsanläggning; Gifven Stockholms Slott den 11 Januari 1878.

Under den 26 September 1871 beviljade Kongl. Maj:t t. f. Bergmästaren G. A. Lundhqvist, Friherre Svante Fleetwood, Bruksegaren E. G. Danielsson, Justitie-

rådet K. Olivecrona, med flere, rättighet att, i förening med andra in- eller utländske män, anlägga följande jernvägslinier med 4,83 fots spårvidd, nemligen:

- 1) från staden Falun till Ludvika station å Wessman-Barkens jernväg;
- 2) från Ludvika eller annan tjenlig punkt å Frövi-Ludvika-banan till Kils station å nordvestra stambanan;
- 3) från Kil vester om Wenern till Göteborg;
- 4) från lämplig punkt å nyssberörda andra jernvägslinie till den under byggnad varande Nora-Carlskoga-jernvägen; och

5) från Dalelffvens fall vid Domnarfvet till sjön Insjön i Dalarne. På det utförandet af den för bergsbrukets befordrande och utveckling vigtiga jernvägs-linien från Ludvika eller annan lämplig punkt å Frövi-Ludvika-banan till Kil skulle vara betryggadt, jemväl i den händelse att koncessionshafvarne icke komme att utföra företaget i dess helhet, tillförsäkrade Kongl. Maj:t härvid det aktiebolag, som bildat sig för anläggning af nyssberörda jernväg från Ludvika eller annan lämplig plats å Frövi-Ludvika-banan till Kil, och hvars förslag till bolagsordning Kongl. Maj:t förklarade sig vilja framdeles pröfva, att af de 10,000,000 kronor, 1871 års lagtima Riksdag ställt till Kongl. Maj:ts förfogande för understödjande af enskilda jernvägsanläggningar, undfå försträckning till belopp, motsvarande två tredjedelar af de enligt kostnadsförslag, som Kongl. Maj:t faststälde, för anläggningen beräknade kostnader, dock ej öfverstigande 5,000,000 kronor; i hvilket afseende Kongl. Maj:t förmälde sig vilja, om och när koncessionshafvarne förklarade sig vara ur stånd att utan undfående af försträckning från staten utföra företaget i dess helhet, i öfverensstämmelse med Riksdagens beslut närmare bestämma de villkor, hvarunder den tillförsäkrade försträckningen skulle komma ofvan omförmälda bolag till del.

Sedan de förenämnde personer genom omförmälda nådiga resolution beviljade förmåner derefter öfverlåtits å ett aktiebolag, faststälde Kongl. Maj:t under den 26 Januari 1872 ordning för detta bolag, under benämning Bergslagernas jernvägsaktiebolag. Enligt denna bolagsordning skulle bolagets aktiekapital utgöra minst 4,000,000 kronor och högst 18,000,000 kronor, fördeladt i aktier å 200 kronor. Aktierna skulle indelas i två serier, betecknade med serien A och serien B, af hvilka serien B innefattade högst dubbelt så många aktier som serien A. Hvarje aktie representerade lika stor andel i bolagets egendom, men skulle aktierna af serien B ega det företräde att för dem garanterades utdelning af bolagets tillgångar till fem procent årligen under de första åtta åren från aktiebrefvets datum. Utöfver aktiekapitalet och statslånet egde bolaget, medelst utfärdande af obligationer, upptaga lån, motsvarande högst tre gånger bolagets inbetalda aktiekapital.

På grund af detta bolags i sammanhang med sökt fastställelse å plan för
Bih. till Riksd. Prot. 1878. 1 Saml. 1 Afd. 3 Häft.

bandelen Ludvika-Kil gjorda anmälan, att bolaget vore ur stånd att, utan undfående af försträckning från staten, utföra ifrågavarande jernvägsanläggning, anvisade Kongl. Maj:t genom nådigt bref den 1 November 1872 åt bolaget ett försträckningsbelopp af 5,000,000 kronor att utgå af förenämnda, utaf Riksdagen anvisade, anslag å 10,000,000 kronor.

För beredande af erforderliga medel utöfver nyssberörda statslån till utförande af ofvannämnda jernbanor, beräknade att erfordra en kostnad af något mer än 46 $\frac{1}{2}$ millioner kronor eller, med tillägg af räntor under arbetstiden och kapitalrabatt å obligationslån 8 $\frac{1}{2}$ millioner kronor, ett sammanlagdt belopp af 55 millioner kronor, har bolaget, som genom aktieteckning sammanbragt ett belopp af 14,181,000 kronor, deraf tecknats för 5,431,800 Kronor aktier af serien A och för 8,749,200 kronor aktier af serien B, upplagt ett obligationslån å 36,000,000 kronor, af hvilket lån ett consortium af in- och utländske banker och bankirer, enligt afslutadt kontrakt, öfvertagit obligationer till ett belopp af 29,000,000 kronor efter en kurs af 90 procent, hvaremot bolaget sjelf tillsvidare reserverat obligationer å 7,000,000 kronor, för hvilket belopp deltagare vid kontraktets afslutande icke kunde vinnas. Uti sagda kontrakt förband sig bolaget att för dess ofvannämnda jernvägsföretag ej upptaga något ytterligare obligationslån eller ikläda bolaget annan med ett sådant lån jemförlig förbindelse, utan att dervid ovilkorlig förmånsrätt till betalning ur bolagets tillgångar blefve tillförsäkrad obligationerna för det genom kontraktet afslutade lån, och att i intet fall utfärda obligationer eller förskrifningar för något nytt lån, innan jernvägslinien Falun-Göteborg vore färdig, hvarjemte tiden för slutliqvid af den utaf förenämnda låneconsortium öfvertagna del af obligationslånet utsattes till den 13 Augusti 1879, med rättighet för långifvarne att förkorta densamma. Af denna rättighet hafva de jemväl begagnat sig; och har Styrelsen, då det varit af vigt för bolaget att så skyndsamt som möjligt bedriva arbetet å jernvägen, med långifvarne träffat aftal om förskottslån, beräknade att godtgöras genom motsvarande afkortningar å de i lånekontraktet utfästa inbetalningar. Genom ett sådant ordnande af bolagets finansiella angelägenheter har arbetet kunnat med kraft bedrivas utefter hela jernvägslinien och har detsamma sedermera alltjemt lyckligt fortgått, så att delar af banan kunnat, långt förr än i koncessionen föreskrifvits, öppnas för trafik. Sålunda har bandelen Ludvika-Kil, hvilken först den 31 December 1879 skolat vara färdig, redan den 1 Januari 1877 kunnat för trafik öppnas, och bandelen Göteborg-Trollhättan, hvilken först med 1882 års utgång bort vara färdigbygd och afsynad, kunnat redan den 31 Maj 1877 för trafik upplåtas.

Ehuru arbetena blifvit verkställda på ett så varaktigt och ändamålsenligt sätt, att desamma vid derå anställda besigtningar vunnit berömmande vitsord, har likväl icke kostnadsförslaget i sin helhet öfverskridits.

Öfvan antydda förhållanden, i förening med de oundgängligt höga räntor,

som bolaget måst vidkännas å de för arbetets påskyndande erforderliga lån, de der upptagits under tider, då räntefoten oafbrutet varit i stigande, hafva dock förorsakat, att bolaget saknat tillgångar att utföra banan från Domnarfvet till Insjön.

Då den inom landet allt knappare tillgången på ledigt kapital för bolaget omöjliggjort placeringen af återstående beloppet utaf bolagets förenämnda obligationslån, har Styrelsen för Bergslagernas jernvägsaktiebolag, som icke funnit någon annan utväg att kunna genomföra företaget, uti en till Kongl. Maj:t den 31 December nästlidna år ingifven skrift, med omförmälände af här ofvan upptagna förhållanden, i underdånighet anhållit om Kongl. Maj:ts medverkan för undfående af låneunderstöd af allmänna medel; till stöd för hvilken framställning andragits: att, äfven om Styrelsen skulle velat, till stort men för deltagarne i lånekonsortiet, försälja sin ännu oförsålda andel af obligationerna till lägre kurs än den, hvartill nämnda deltagare utsläppt de af dem öfvertagne, sådant likväl icke varit möjligt, emedan dels, nästan samtidigt, flera jernvägsbolag bildats, som i marknaden infört obligationslån till betydliga belopp, oftast till lägre kurs eller högre ränta än det af bolaget afslutade lån betingat, och flera enskilda industridkare eller industriella bolag genom obligationslån uppsamlat det för dem erforderliga förlag, dels ock räntefoten, i följd af efterfrågan på penningar, höjts så, att de lediga kapitalen kunnat placeras med lika eller bättre ränteförmån än obligationslånen lemnat och mot säkerheter, som medgifvit kapitalens lättare öfverflyttning till annan sysselsättning, än om desamma bundits vid obligationer med långsam amortering; att, då dessa olägenheter under den senaste tiden ej förminskats, utan deremot tilltagit, Styrelsen, hvilken för fullbordande af jernvägen mellan Falun och Göteborg vore begränsad inom de tillgångar, dess återstående osålda obligationer innebure, saknade utväg att genom egen åtgärd och omtänksamhet bereda sådan försäljning, hvilken dock vore nödvändig för uppnående af bolagets hufvudändamål att åstadkomma en jernvägsförbindelse mellan Falun och Westerhafvet; att, enär för fullbordande af den under arbete varande jernvägs-linien mellan Trollhättan och Nordvestra stambanan erforder-

drades	Kronor 7,264,150: —
samt till förräntande och afbetalning till och med Juli månad 1879 å den bolaget af staten beviljade försträckning åtgänge	„ 180,000: —
eller tillsammans	Kronor 7,444,150: —
men bolaget härtill icke egde flere tillgångar utöfver de osålda obligationerna än dels återstående inbetalningar å aktier af serien B	Kronor 450,000: —
och dels obetaladt belopp af den redan	

Transport Kronor 450,000: — Kronor 7,444,150: —

	Transport Kronor 450,000: —	Kronor 7,444,150: —
försålda delen af bolagets obligationslån, sedan afdrag skett för ränta och amortering å obligationslånet under åren 1878 och 1879	„ 1,100,000: —	
eller tillhoppa	„	1,550,000: —
bolagets behof af medel utgjorde	Kronor	5,894,150: —
eller med tillägg för oförutsedda utgifter.....	„	184,000: —
ett belopp af	Kronor	6,078,240: —

hvilket belopp skulle kunna vinnas, om, sedan af bolagets osålda obligationer å sammanräknade 7,000,000 kronor åtskilliga blifvit utlottade, de återstående obligationerna å 6,753,600 kronor blefve realiserade till en kurs af 90 procent; att, enär beträffande jernvägsföretag af allmän nytta för större landsträckor, hvilka företag af enskilde utfördes, den åsigt gjort sig gällande, att desamma borde af staten med lån i visst förhållande till anläggningskostnaden understödjas för beredande af den allmänna fördel, som dylika landsträckors förkofran innebure, samma åsigt torde finnas värd att tillämpas lika väl i ett fall, som det förevarande, då enskilda personer på egen hand börjat ett jernvägsföretag, men, sedan de för dess fullbordan uttömt alla dem till buds stående tillgångar, påkallade statens bistånd, som i de hittills vanliga fallen, att enskilde försäkrade sig om statens bidrag och först derefter påbörjade företaget; att det lånebidrag, som till ifrågavarande jernvägsföretag först ifrågasatts samt redan beviljats och åtnjutits, afsåge endast en mindre del af företaget eller byggande af sträckningen mellan Ludvika och Kil; att det statsunderstöd, som nu af bolagsstyrelsen söktes, och det, som förut erhållits, utgjorde tillsammans, i förhållande till jernvägens längd och byggnadskostnad, betydligt mindre, än hvad som beviljats för understödjande af andra enskilda banor; att bolagets ifrågavarande företag åsyftade åstadkommande af en fullständig stambana af mångdubbelt större sträckning än de enskilda lokalbanor egde, hvilkas tillkomst främjats genom statsunderstöd; att, jemte det banan icke torde vara utan betydelse i strategiskt afseende, densamma måste anses bereda väsentliga allmänna fördelar så väl genom sitt lifvande inflytande på flera landskaps ekonomiska utveckling, som ock derigenom att den förmedlade en ny, lifligt önskad, samfärdsel med Norge; samt att arbetet å ifrågavarande bana blifvit och blefve utfördt så, att det, hvad anginge varaktighet och aktgifvande å trafikens kraf och banans beskaffenhet, vore fullt jemförligt med det å statens stambanor verkställda arbete.

På grund af hvad bolagsstyrelsen sålunda anfört, har Styrelsen hemställt, att Kongl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen att, för inköp för statsverkets räkning af bolagets ännu osålda obligationer å tillsammans 6,753,600 kronor efter en

kurs af 90 procent, ett belopp af 6,078,240 kronor måtte anvisas, eller, om detta förslag icke vunne nådigt bifall, ett låneunderstöd å 6,078,240 kronor bolaget beviljas att, emot årlig ränta, ej öfverstigande 5 1/2 procent och säkerhet af merberörda obligationer, återgäldas i den mån, de såsom säkerhet ställda obligationerna blefve utlottade eller kunde efter en kurs af 90 procent försäljas.

Då Riksdagen, med anledning af derom hos densamma framställda förslag, år 1876 beslutade att med lån understödja nya, ännu icke påbörjade, enskilda jernvägsanläggningar och dervid till Kongl. Maj:ts disposition stälde ett extra anslag af tio millioner kronor, att med två millioner årligen utgå under fem år från och med år 1877, var det utan tvifvel Riksdagens afsigt att åtminstone icke förr än dessa år gått till ända, något vidare anslag skulle för samma ändamål vara att utdelas, och Kongl. Maj:t har icke heller varit och är fortfarande icke sinnad att, med afvikande från denna Riksdagens åsigt, för nya enskilda jernvägar påkalla något Riksdagens understöd, och detta desto mindre, som under de senast förflutna fem åren det enskilda jernbanenätet blifvit tillökadt med mer än 250 mil, och sålunda för dessa anläggningar redan tagits i anspråk en måhända väl stor del af de kapital, hvaraf industrien i allmänhet för dess utveckling och fortgående uppblomstring göres behof. Men den framställning, som af Styrelsen för bergslagernas jernvägsaktiebolag nu blifvit gjord, är af en icke oväsentligen olika beskaffenhet. Det gäller nemligen här icke att inleda byggandet af en ny jernvägssträckning, utan att möjliggöra fullbordandet af det mest storartade företag af detta slag, som i Sverige varit af enskilde icke allenast till utförande föreslaget, utan äfven till större delen utfördt och med hvilket något i betydelse jemförligt icke snarligen lär bli på bane bragt.

Af den till en längd af omkring 45 mil beräknade jernväg, som har till ändamål att sammanbinda den främsta staden i provinsen Dalarne med Sveriges mest betydande handelsstad vid vestkusten och att gemensamt med Gefle-Dala jernväg öppna en ny föreningsled emellan Östersjön och Nordsjön, äro delarne Göteborg-Trollhättan och Falun-Kil med en sträcka af 29,8 mil, oberäknadt en bibana från stationen Daglösen till Filipstad, färdigbygda och för trafik upplåtta, och på den mellanliggande delen har arbetet icke obetydligt framskridit och, så länge årstiden det medgifvit, med oförminskad kraft fortgått. Af de tillgångar bolaget för sina anläggningar haft att påräkna, utgörande, såsom öfvan nämndt är, omkring 14 millioner för tecknade aktier och 5 millioner i uppburet statslån samt derutöfver hvad för afyttrade obligationer influtit och kommer att inflyta, återstår för bolaget, enligt hvad Styrelsen meddelat, icke mera än 1,550,000 kronor och osålda obligationer till belopp af 6,753,600 kronor, hvilka återstående tillgångar, derest obligationerna kunde afyttras till samma kurs, som de

öfriga af lånekonsortiet öfvertagna betingat, eller nittio procent af det nämnda beloppet, skulle vara tillräckliga för tillvägbringande af hufvudbanan, fastän icke tillika af bibanan till Insjön. Då emellertid dessa obligationer till följd af den återhållsamhet, som i afseende på så beskaffade förbindelser för det närvarande är på den allmänna penningemarknaden rådande, icke kunna vinna afsättning, blifver, så framt icke staten med sitt understöd mellankommer, bolaget ur stånd att jernvägsförbindelsen emellan Falun och Westerhafvet fullborda.

Icke allenast inom de orter, som derigenom blefve i saknad af en påräknad och efterlängtd jernvägsförbindelse med andra nejder och inom de landsträckor, hvilka de redan färdiga delarne af jernvägen genomgå, måste ett sådant jernvägsarbetes afbrytande verka i hög grad ofördelaktigt på bergsbruk, sågverksrörelse, jordbruk, handel och näringar, utan de menliga följderna deraf skulle oundvikligen och kämbart sträcka sig äfven till affärsverksamheten uti andra från jernvägen mera aflägsna orter, hvarifrån till densamma förefinnes eller på ett eller annat sätt kan beredas en lämplig utfart, hvarigenom äfven för dem skulle stått öppet att för betydande varuförsändningar till exporthamn draga nytta af bergslagernas jernväg, men hvaraf afsaknaden måste kännas ganska svår. Med blicken fästad på den förmåga en sammanhängande jernväg, dragen genom de orter, der den stora bergslagsbanan fått till uppgift att framgå, skulle hafva att befrämja tillgodogörandet af betydande naturliga tillgångar, hvilka nu med föga fördel kunna begagnas, att för redan varande många och storartade industriella verk och anläggningar öppna en mer beqväm och förmånlig transportväg och att för öfrigt till näringarne i allmänhet sprida ett ökad lif, måste erkännas att, utom bolagets enskilda, ett afsevärdt allmänt intresse ligger deruti, att den del af jernvägen, som ännu är ofullbordad, snarligen må komma till utförande.

Det är visserligen en sanning väl värd att beaktas och troget i minnet bevaras, att en hvar, det vare sig enskild eller bolag, som har i sigte ett penningetillgångar kräfvande företag, må, innan han inlåter sig i detsamma, väl se sig före och noga pröfva, huruvida dertill erforderliga medel i tillräcklig myckenhet stå honom till buds och att icke ställa sin lit dertill att, om medel tryta, hjälp eller understöd annorstädes ifrån skall honom tillhandahållas, hvilken sanning äfven blifvit af Riksdagen bestämdt uttalad, då den för enskild jernvägs bispringande med statslån ibland andra vilkor äfven upptagit det stadgande, att vederbörande bolag skall vara skyldigt styrka, att det förfogar öfver ett kapital, som jemte statslånet är fullt tillräckligt till anläggningens utförande enligt fastställt kostnadsförslag. Men då, på sätt här ofvan blifvit förmäldt, den nu ifrågakvarande jernvägen, hvilken i fullt mått förtjenar benämning af stambana, är för flera af rikets provinser af den vigt, att densammas kvarblifvande i ofullbordadt skick icke kan annorlunda betraktas än såsom lädande jemväl landet i allmänhet till men, äfven om det icke i sådant hänseende skulle finnas förtjent af sär-

skild uppmärksamhet, att de tiotal af millioner, som på jernvägen blifvit nedlagda, skulle till stor del vara utan motsvarande nytta använda, anser Kongl. Maj:t giltig anledning icke saknas, utan öfvervägande skäl tala därför, att staten mellankommer för att lätta den börda bolaget tagit på sig, men icke vidare mäktar ensam bära, synnerligast om denna lättnad kan beredas, utan att någon större uppoffring från statens sida därför blifver nödvändig.

Af de två, från hvarandra ej så särdeles afvikande alternativ, som sökande Styrelsen i detta hänseende framställt, synes, som borde från statens sida företrädet lemnas åt det af Styrelsen i andra rummet omförmälda, eller det, som afser, att staten skulle såsom försträckning bevilja den summa, hvaraf bolaget är i behof, och detta mot säkerhet af de erbjudna obligationerna, de der väl för det närvarande icke kunna betinga det pris, hvarför den öfriga delen af lånet blifvit öfvertagen, och hvartill återstoden skulle beräknas, men hvilka i den mån jernvägen nalkas sin fullbordan synas böra stiga i värde och, sedan den blifvit till allmänt begagnande upplåten, möjligen komma att höja eller åtminstone närma sig till det belopp, hvarpå de lyda. I öfrigt anser Kongl. Maj:t sig icke böra lemna oanmärkt, att då Riksdagen medgifvit, att låneunderstöd till enskilda jernvägar må kunna beviljas ända till belopp, motsvarande två tredjedelar af den fastställda anläggningskostnaden, komme, äfven med bifall till den nu gjorda framställningen, de summor, som detta bolag vore såsom statslån tilldelade, att endast i ringa mån öfverstiga fjerdedelen af hela anläggningskostnaden för jernvägen emellan Göteborg och Falun.

Till de af Styrelsen föreslagna lånevilkor anser Kongl. Maj:t ännu ett böra läggas. Uti den antagna, af Kongl. Maj:t fastställda, bolags-ordningen förekommer, såsom redan blifvit meddeladt, det stadgande, att innehafvare af aktierna i serien B tillkommer den särskilda förmån, att af bolagets tillgångar dem blifvit garanterad fem procents utdelning under de första åtta åren från aktiebrevets datum. Utaf den af Styrelsen gjorda beräkning öfver bolagets utgifter och nuvarande tillgångar synes väl icke framgå, huruvida en sådan utdelning skulle för nämnde aktieegare vara under den närmast kommande tiden afsedd, men, då ändamålet med det lån, som kan blifva bolaget beviljadt, är att bringa den ifrågasvarande jernvägen till fullbordan, men icke att bereda en klass af aktietecknare någon fördel framför den andra, anser Kongl. Maj:t, att, om låneansökningen bifalles, det tillika bör föreskrifvas, att lånebeloppet skall användas för jernvägsarbetets bedrivande, men ingalunda må inberäknas bland sådana bolagets tillgångar, deraf utdelning särskildt till innehafvare af aktier i serien litt. B må ega rum.

Kongl. Maj:t vill alltså föreslå Riksdagen, att, derest det för byggande af, bland annat, en bredspårig jernväg emellan Falun och Göteborg bildade Bergslagernas Jernvägsaktiebolag, tillförbinder

sig att så bedrifva arbetet på denna bana, att de till allmän trafik ännu icke öppnade delarne deraf kunna, efter i Kongl. Kungörelsen den 11 December 1874 föreskrifven besigtning, till sådan trafik upplåtas senast inom utgången af år 1880, bolaget må komma i åtnjutande af ett låneunderstöd till belopp af sex millioner sjuttioåtta tusen tvåhundra fyratio (6,078,240) kronor, att utgå med tre millioner under innevarande år och med återstoden under år 1879, allt på de tider Kongl. Maj:t närmare bestämmer, under åliggande för bolaget dels att å hvad af lånet varder lyftadt, från lyftningsdagarna tills återbetalning sker, erlägga ränta af fem och en half procent årligen, dels att såsom säkerhet för lånet, i den mån lyftning deraf eger rum, aflemna de till ett upplagdt obligationslån å 36 millioner kronor hörande förbindelser, som bolaget innehafver, lydande tillsammans å 6,753.600 kronor och beräknade till nittio procent af det nominela beloppet, dels ock att åter betala det undfångna lånet, allt efter som de pantsatta obligationerna varda utlottade eller kunna efter kurs af nittio procent försäljas, samt under det vilkor i öfrigt att lånebeloppet skall användas för jernvägsarbetets bedrifvande, och ingalunda må inberäknas bland sådana bolagets tillgångar, hvaraf utdelning särskildt till innehafvare af aktier i serien litt B, må ega rum.

De till ärendet hörande handlingar skola vederbörande Utskott tillhandahållas, och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest välbevågen.

OSCAR.

C. J. Thyselius.

---

*Utdrag af protokoll öfver Civilärenden, hållet inför Hans Maj:ts
Konungen i Statsrådet å Stockholms Slott den 11 Januari
1878.*

Närvarande:

Hans Excellens Herr Statsministern, Friherre *De Geer*,
Hans Excellens Herr Ministern för Utrikes ärendena *Björnstjerna*,
Statsråden: Herr *Lagerstråle*,
Thyselius,
Carlson,
Friherre *Alströmer*,
Lovén,
Friherre *von Otter*,
Forssell och
Rosensvärd.

Vidare föredrog Departementschefen, Statsrådet *Thyselius*:

27.

En af styrelsen för Bergslagernas jernvägsaktiebolag gjord underdånig framställning i fråga om understöd af statsmedel för fullbordande af bolagets jernvägsanläggning emellan Falun och Göteborg.

Sedan föredragande Departementschefen härefter uppläst ett förslag till nådig proposition i ämnet, hemställde Statsrådet att Kongl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen: att, derest det för byggande af, bland annat, en bredspårig jernväg emellan Falun och Göteborg bildade Bergslagernas jernvägsaktiebolag tillförbunde sig att så bedrifva arbetet på denna bana, att de till allmän trafik ännu icke öppnade delarne deraf kunde, efter i Kongl. kungörelsen den 11 December 1874 föreskrifna besigtning, till sådan trafik upplåtas senast inom utgången af år 1880, bolaget finge komma i åtnjutande af ett låneunderstöd till belopp af sex millioner sjuttioåttatusen tvåhundrafyrtio kronor, att utgå med tre millioner under innevarande år och med återstoden under år 1879, allt på de tider, Kongl. Maj:t ville närmare bestämma, under åliggande för bolaget dels att å hvad af lånet blefve lyftadt, från lyftningsdagarne tills återbetalning skedde, erlägga ränta efter fem och en half procent årligen, dels att såsom säkerhet för lånet, i den mån lyftning deraf egde rum, aflemna de till ett upplagdt obligationslån å tretiosex millioner kronor hörande förbindelser, som bolaget innehade, lydande tillsammans å sex millioner sjuhundrafemtioåtrettusen sexhundra kronor och beräknade till nittio procent af det nominella beloppet, dels ock att återbetala det undfångna lånet allt efter som de pantsatta obligationerna varda utlottade eller kunde, efter kurs af nittio procent, försäljas, samt under det vilkor i öfrigt, att lånebeloppet skulle användas för jernvägsarbetets bedrifvande och ingalunda finge inberäknas bland sådana bolagets tillgångar, hvaraf utdelning särskildt till innehafvare af aktier i Serien litt. B. må ega rum,

Hans Maj:t Konungen behagade härtill lemna bifall samt befalde, att nådig proposition i ämnet, så lydande som bilagan till detta protokoll utvisar, skulle i vanlig ordning till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo

W. J. Modigh.
